

Din Israel până în Brazilia și Australia, numeroase țări au marcat, pentru prima dată, Ziua Internațională dedicată victimelor Holocaustului. La propunerea Israelului, la 1 noiembrie 2005, Adunarea Generală a O.N.U. a decis să proclame 27 ianuarie (data eliberării lagărelor de exterminare de la Auschwitz-Birkenau de către armata sovietică) drept Ziua Internațională a Holocaustului. Pentru a comemora această dată, la sediul O.N.U. a avut loc o ceremonie solemnă în cadrul căreia a luat cuvântul secretarul general al O.N.U., *Kofi Annan*, care a atras atenția asupra pericolului antisemitismului și intoleranței. Au participat și supraviețuitori ai Holocaustului, invitați la sediul organizației internaționale.

La o ședință solemnă a Consiliului Europei, secretarul general *Terry Davis* a arătat că, la 61 de ani de la eliberarea Auschwitz-ului, Europa nu s-a eliberat încă de antisemitism și rasism. Potrivit celor spuse de președintele *George Bush*: „Holocaustul ne amintește că ne confruntăm în continuare, pretutindeni, cu răul”.

Continuare în pag. 3

SINAGOGA MARE
DIN BUCUREȘTI,
25 ianuarie 2006

Comemorarea
victimelor pogromului
din 21-23 ianuarie 1941

În memoria evreilor martiri, victime ale persecuției și urii rasiale

Retraire și rememorare. Retraire - pentru puținii supraviețuitori ai tragediei de acum 65 de ani. Rememorare - pentru numeroșii participanți (oficialități, diplomați, înalți ierarhi, personalități socio-culturale), având conștiința că trecutul trebuie privit fără menajamente pentru ca viitorul să fie lipsit de întunecări. Comemorarea din 25 ianuarie a.c., la Sinagoga Mare din București, a reprezentat frontul comun făcut de toți cei ce împărtășesc convingerea - exprimată de președintele F.C.E.R., deputat dr. *Aurel Vainer* - a „datoriei morale față de trecut, nevoii de a trage un semnal de alarmă pentru prezent”.

Deputat dr. **AUREL VAINER**,
președintele F.C.E.R.

**Datorie morală
pentru trecut,
semnal de alarmă
pentru prezent**

Acum 65 de ani, chiar în acest cartier, în această sinagogă, care împlinște 160 de ani de existență, dar și în alte zone ale Capitalei locuite de evrei - Văcărești, Dudești ș.a. - s-a petrecut o covârșitoare tragedie. Cohorte de legionari au năvălit în acest splendid edificiu arhitectonic, au sfâșiat *parohet*-ul acoperind *Aron Kodeș*-ul și au profanat ceea ce avem noi mai sfânt: *Sulurile Torei*. Unul dintre aceste *Suluri ale Torei*, zvârlit în sus, a scăpat, ca prin minune, de la profanare, agățându-se de minunatul candelabru pe care-l vedeți strălucind deasupra noastră. În zilele și

noaptea dintre 21-23 ianuarie 1941, 126 de oameni nevinovați, membri ai comunității noastre, au fost uciși cu bestialitate. Înclinându-ne cu pioșenie frunțile în memoria lor, tragem un semnal de alarmă în fața resuscitării fenomenului antisemit din prezent. Este îngrijorător faptul că azi, aproape de această sinagogă, acolo unde se află T.E.S., cineva care s-a declarat antisemit a aruncat cu pietre în clădirea teatrului. Victimele de acum 65 de ani aveau o identitate, o stare socială. Unele dintre victime au fost spânzurate de cărligele Abatorului. „Carne cașer” a putut fi citit pe tăblițele care li s-au atârnat de gât. Cu atât mai mult, astăzi, nu avem voie să lăsăm trecutul în uitare, atunci când asistăm la reactivarea manifestărilor antisemite. Avem o mare datorie morală față de memoria celor uciși în pogromul din '41, pentru ca asemenea atrocități să nu se mai repete. Fie-le amintirea binecuvântată!

Președintele
României,
**TRAIAN
BĂSESCU**

**Mai buna
cunoaștere
și asumare
a istoriei**

Comemorarea de astăzi, la 65 de ani de la pogromul declanșat în 1941, la București, de membrii mișcării legionare, este un prilej de a aduce omagiul poporului român evreilor martiri - victime ale persecuției sistematice și ale urii transformate în ideologie.

Evenimentele tragice din 21-23 ianuarie 1941 au reprezentat consecința unei perioade în care politica Statului, la vremea aceea, a constat în adoptarea unei legislații rasiale opresive și antidemocratice, pe fondul unei lipse acute de spirit civic și al predominanței sentimentelor xenofobe. Amintirea ororilor din ianuarie 1941 ne cutremură întreaga ființă, ne umple de durere și ne înfățișează urgența unei priviri critice asupra propriului trecut.

Continuare în pag. II

Marele Rabin
**MENACHEM
HACOHEN**

**„Doamne,
Dumnezeule,
să nu taci...”**

Stau în fața dvs. cu o emoție fără seamăn. Dacă aș avea putere, aș tăcea și-am plânge împreună. Dar a avea putere să taci este mult mai greu decât să vorbești. Spune Psalmistul: „Doamne, Dumnezeule, să nu taci, nici în șoaptă să nu vorbești, nici să ai odihnă. Căci, iată, dușmanii Tăi înalță capul cu gânduri de viclenie împotriva Ta îndemnând oamenii: «Veniți să ștergem de pe față pământului poporul și numele lui Israel!»”. Așa a glășuit Psalmistul despre cei ce voiau să ne distrugă acum câteva mii de ani. Și mi-a fost dat să ascult, azi, aceleași îndemnuri de distrugere a poporului evreu și a Statului Israel, exprimate de președintele iranian. Acum 65 de ani, 126 de oameni au căzut victime unor asemenea îndemnuri. Gestul legionarilor pătrunzând în această sinagogă și profanând *Sulurile Sfinte* este identic cu gestul lui Titus, în 70 e.a., înfigând sabia în *Sulurile Sfinte* din Templul de la Ierusalim. La scurt timp după instaurarea nazismului în Germania, s-a săvârșit *Noaptea de Cristal*, în care sinagogi și *Suluri Sfinte* au fost date pradă flăcărilor. Cu câteva luni în urmă, un antisemit a pătruns în Sinagoga din Moscova, a tăiat draperia ce acoperea *Aron Kodeș*-ul și a ucis zece oameni în rugăciune.

Continuare în pag. II

ineri, 27 ianuarie, sala de conferințe a Institutului Cultural italian s-a dovedit neîncăpătoare pentru publicul numeros venit la manifestarea anume organizată pe data aleasă de oficialitățile de la Roma să devină, simbolic, „Ziua Memoriei”. Alegerea corespunde, calendaristic, momentului când porțile sinistrului Auschwitz s-au deschis, permițând pușinilor prizonieri încă în viață să fie salvați, după dispariția precipitată a zbirilor naziști, puși pe fugă de ofensiva armatei sovietice. Asistența a urmărit, mai întâi, prelegerea cunoscutului cercetător și istoric al mentalităților *Andrei Oișteanu*, bogată în precizări asupra diferențelor semantice,

**Comemorare
la Institutul
Cultural al Italiei**

juridice, politice, de care e important a ține seama pentru o corectă folosire a noțiunilor genocid, Șoah sau Holocaust. Se observă înțelesuri variate adoptate după gradul de implicare, din postură fie de martori, fie de victime și călăi. Manevre ticăloase încearcă să diminueze responsabilitatea regimurilor ce au promovat programe de discriminare rasială în scopul eliminării, exterminării din lume a exponenților spiritualității iudaice. Răspunderi grave pentru Holocaust apasă conștiința românilor (indiferent dacă unii dintre ei și-au primejduit propria viață, ajutând pe evrei în vremurile de restriște). A recunoaște vinovăția guvernării antonesciene, pentru umilințele sistematice aplicate evreilor și măsuri legiferate ce-i trimitea la moarte, probează maturizarea și democratizarea societății românești actuale.

A urmat la cuvânt un supraviețuitor al ororilor petrecute în zonele estice ale țării noastre, tocmai sub oblăduirea forțelor politice, tributare nazismului, instalate la București între 1940-1944.

Continuare în pag. 3

EDIȚIE
SPECIALĂ

PAG. I-IV

• Extrase din mesajele transmise, cu prilejul comemorării, de președintele României, *Traian Băsescu*, *Călin Popescu Tăriceanu*, prim-ministru al României, Prea Fericitul Părinte *Teoctist*, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Majestatea Sa Regele *Mihai I* și din alocațiunile rostite de: președintele F.C.E.R., deputat dr. *Aurel Vainer*; Marele Rabin *Menachem Hacohen*; Î.P.S. *Ioan Robu*, Arhiepiscop Romano-Catolic de București; *Adrian Videanu*, primarul general al Capitalei; *E.S. Rodica Radian Gordon*, ambasadorul Statului Israel în România, *E.S. Nicholas Taubman*, ambasadorul S.U.A. în România; general *Mihail Ionescu*, directorul Institutului Național pentru Studiarea Holocaustului din România, „Elie Wiesel”; *Maximilian Katz*, directorul Centrului pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului în România; conf. dr. *Otto Adler*, președintele A.E.R.V.H.; prof. dr. ing. *Itzhak Ben Zvi Gutman*; av. *Constantin Vișinescu*, președinte de onoare al A.C.P.R.I.

• Conferința „Violență și teroare în istoria recentă a României – 65 de ani de la pogromul din București” - la Institutul Național pentru Studiarea Holocaustului din România „Elie Wiesel”

PAG. 8-9
**DISTINCȚIILE
ȘI PREMIILE
F.C.E.R.
pe anii 2003, 2004**

PAG. 4
IUDAICA
O personalitate de prim
rang a iudaismului –
Rabinul dr. **IACOB IŢHAC NIEMIROWER**

„Fortăreața Israel”

Victoria categorică a mișcării radicale „*Hamas*” în alegerile parlamentare din teritoriile palestiniene a creat din nou o situație de mare incertitudine în Orientul Mijlociu. „Este o veste foarte, foarte rea” - a declarat premierul italian *Silvio Berlusconi*, dând glas, de fapt, îngrijorării tuturor statelor democratice din lume, convinse că va urma o perioadă de înghețare a procesului de pace în regiune, dacă nu chiar o reizbucnire a violențelor. Cel puțin deocamdată, comunitatea internațională se află la unison: nici un fel de negocieri cu un guvern *Hamas* care se va forma în curând, dacă mișcarea, ce dorește să fie considerată partid politic, nu va renunța la terorism și nu va recunoaște existența Statului Israel. Paradoxal, acest rezultat s-a obținut în urma unor alegeri care, pentru prima dată de la existența Autorității Palestiniene, s-au desfășurat corect, în liniște, fără violențe, în spiritul principiilor democratice. Din păcate, pentru Israel și pentru restul prietenilor săi, aceasta nu spune mare lucru.

EVA GALAMBOS
Continuare în pag. 2